

ИСАБЕЛ МИГЕЛ НЕ СЕ ВИНЯ

Превод от испански: Живка Балтаджиева, —

chitanka.info

*Тънеше слънцето.
Морето беше чудо от сливащи се отражения,
акварел, който никой не би рисувал
с бели свещи.*

*В прохладната ласка на въздуха
следобедът стана равномерна пулсация
на друга длан в моята
и погледи в ритъма
на застигащите се светлини.*

*И ме сграбчи в капана си
тръпният цвят
на азбестово море-небе.*

*Бях пяната на вълните блъскащи се в брега,
скала бях, пясък и сол,
раздухвах с крилете си вятър, извисих се в дърво,
в летеж омагьосана птица.*

*Бях биене в пулса на други вени,
въздуха на твоя собствен дъх...
мир...*

*Не се виня, че съм Бог
в безкрая между два мига.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.